

عنوان مقاله:

پیوند مادری و نشانه های آسیب پذیری مرتبط با خوردن: نقش واسطه ای باورهای اختلال خوردن و ناگویی خلقی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، دوره 9، شماره 34 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی اصغر حسین زاده - دانشجوی دکترا روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

حیدرعلی هومن - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

مهدیه صالحی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

شیرین کوشکی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر آزمون یک مدل نظری رابطه غیرمستقیم بین پیوند مادری و آسیب پذیری مرتبط با خوردن از طریق دو متغیر میانجی ناگویی خلقی و باورهای اختلال خوردن بود. نمونه‌ای مشتمل بر ۵۲۵ دانش‌آموز دبیرستانی و پیش‌دانشگاهی (۲۱۵ دختر، ۲۱۰ پسر) از شهرستان‌های مرکزی استان مازندران به شیوه خوشه‌ای تصادفی انتخاب شدند. شرکت‌کنندگان سیاهه اختلال خوردن (گارنر و دیگران، ۱۹۸۷)، مقیاس ناگویی خلقی (بگبی و دیگران، ۱۹۹۴)، پرسشنامه باور اختلال خوردن (کوپر و دیگران، ۱۹۹۷)، و ابزار پیوند مادری (پارکر و دیگران، ۱۹۷۹) را تکمیل کردند. نتایج مدلیابی معادلات ساختاری نشان دادند که پیوند مادری از طریق ناگویی خلقی با نشانه‌های آسیب‌پذیری مرتبط با خوردن رابطه غیرمستقیم منفی معنادار دارد. با این حال، رابطه پیوند مادری با آسیب‌پذیری مرتبط با خوردن از طریق متغیر میانجی باورهای اختلال خوردن معنادار نبود. بر مبنای یافته‌های پژوهش حاضر، تحکیم پیوند مادری می‌تواند در پیشگیری اختلال خوردن نوجوانان نقش مهمی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

پیوند مادری، ناگویی خلقی، باورهای اختلال خوردن، آسیب‌پذیری مرتبط با خوردن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319578>

